

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬานั้นมีมากมายหลายประเภท แต่ละประเภทก็มีลักษณะ การเตรียมตัว การฝึกซ้อม และการแข่งขันแตกต่างกันไป ปัจจุบันแทบทุกประเทศต่างทุ่มเทให้ประชาชนมีความเป็นเลิศทางกีฬา โดยรัฐบาลเป็นแกนนำให้การสนับสนุน และมีบริษัทห้างร้าน หน่วยงานเอกชน คอยให้ความร่วมมือสนับสนุนด้านต่าง ๆ ในทวีปยุโรปและอเมริกานับว่าความเป็นเลิศทางกีฬานั้นประสบความสำเร็จ ส่วนแถบเอเชียก็มีเพียง จีน เกาหลี และญี่ปุ่นเท่านั้นที่พอจะกู่หน้าชาวเอเชียได้

การกีฬาในประเทศไทย ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาให้ดีขึ้น ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติในเอเชีย ไทยเราสามารถเป็นเจ้าภาพจัดกีฬาเอเชียนเกมส์มากที่สุดถึง 3 ครั้งและจะเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 4 ในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งตรงกับเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13

ในกีฬาโอลิมปิก ซึ่งเป็นกีฬาระดับนานาชาติที่ยิ่งใหญ่อีกรายการหนึ่ง ประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันตั้งแต่โอลิมปิกครั้งที่ 15 ในปี พ.ศ. 2495 ที่ประเทศนิวยอร์ก จนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยยังไม่เคยได้รับเหรียญทองจากกีฬาประเภทใดเลย ได้เพียงเหรียญเงิน และเหรียญทองแดงเท่านั้น และเหรียญดังกล่าวได้จากกีฬาเพียงประเภทเดียว คือ " มวยสากลสมัครเล่น "

มวยสากลสมัครเล่นกำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ และได้รับการส่งเสริมสนับสนุนทั้งทางภาครัฐบาลและเอกชนอย่างมากมาย เพราะเป็นกีฬาที่เป็นความหวังสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติได้ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ซึ่งถือว่าเป็นจุดสุดยอดของกีฬามวยสมัครเล่น (กรมพลศึกษา, 2533) มวยสากลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่เป็นศิลปะการต่อสู้ซึ่งเป็นที่นิยมกันทั่วโลกเป็นการต่อสู้ที่ไม่เอาชีวิตเอาเปรียบคู่ต่อสู้ นักกีฬาทั้งสองคนจะสู้กันอย่างมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและเป็นกีฬาที่ต้องอาศัย ความแข็งแรง ความอดทน ความคล่องแคล่วและความสามารถเฉพาะตัวอย่างแท้จริง

ยีน (Gyane, 1980) กล่าวว่า มวยสากลเป็นกีฬาของผู้ชายที่ต้องใช้กำลังใจความมีวินัยและความหนักแน่นที่จะไปถึงจุดหมายมีประโยชน์ต่อสังคมทำให้เป็นพลเมืองดีโดยสร้างลักษณะนิสัยในการเล่นอย่างยุติธรรมอีกทั้งยังสร้างบุคลิกภาพด้วย

นิยม ทองชิตร์ (2504) กล่าวว่ามวยสากลเป็นที่ยกย่องกันทั่วไปในโลก เพราะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งตัวผู้เล่นและผู้ดูคือ คลายความตึงเครียดทางด้านอารมณ์ ใจคอหนักแน่น กล้าหาญ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ซื่อสัตย์ รักความยุติธรรม สุขภาพดี มีความอดทน แข็งแรง ว่องไว มีไหวพริบและสามารถป้องกันตัวเองและผู้อื่น ทำให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา นอกจากนี้กีฬามวยยังฝึกให้รู้จักใช้ความคล่องแคล่ว การทรงตัวและการบังคับใจร่วมกัน เป็นเกมสำหรับป้องกันตัวจึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่ากีฬามวยคือ "ศิลปะการป้องกันตัวของลูกผู้ชาย"

มวยเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ ที่ว่าเป็นศาสตร์เพราะเป็นวิชาการที่ทุกคนอาจจะศึกษาหาความรู้ได้ เช่นเดียวกับวิชาแขนงอื่น ๆ และที่ว่าเป็นศิลป์ก็เพราะว่าศิลปะแขนงนี้มากไปด้วยกลยุทธ์ และลวดลายซึ่งยากที่จะเรียนรู้ และปฏิบัติไปอย่างแจ่มจบ ศิลปะอย่างสูงของนักมวยคนหนึ่งยากที่นักมวยอีกคนหนึ่งจะฟังปฏิบัติสืบทอดต่อไปได้ มวยเป็นศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวอย่างหนึ่งตามธรรมชาติของบุคคล ซึ่งมีการแข่งขัน แฝงชนะ โดยการชกต่อยกัน อันเป็นการโจมตีจุดอ่อนของร่างกายคู่ต่อสู้ ศิลปะของมวยจึงผิดแผกแตกต่างกันไปตามลักษณะหรือแบบของการต่อสู้ป้องกันตัว ปัจจุบันนี้มีมวยอยู่สองประเภท คือ มวยปล้ำและมวยชก มวยชกก็ยังแยกไปอีก 2 แบบคือ ชกด้วยหมัดบวกการต่อสู้ด้วยเท้าตามแบบของมวยไทยและชาติเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว

และชกด้วยหมัดอย่างเดียวกันเป็นที่นิยมทั่วโลกเรียกว่ามวยสากล (แสวง คิริโปล์, 2520)

มวยสากลทั่ว ๆ ไปแบ่งออกได้เป็นสองประเภท คือ ประเภทมวยสากลสมัครเล่น (Amateur Boxing) และประเภทมวยสากลอาชีพ (Professional Boxing) ไม่ว่ามวยสากลจะเป็นสมัครเล่นหรืออาชีพก็ตาม ทักษะในการต่อสู้นั้นเหมือนกันผิดกันแต่กติกาในการต่อสู้เท่านั้นที่มีแตกต่างกันบ้าง (ฟอง เกิดแก้ว, 2524)

มวยสากลนั้นมีมานานแล้ว ประมาณ 3,000 - 4,000 ปี ก่อนคริสต์ศักราชมนุษย์ได้ใช้มือ และเท้าต่อสู้เพื่อชีวิตในยามคับขัน โดยไม่มีอาวุธใด ต่อมารู้จักการใช้อาวุธต่าง ๆ ที่ประดิษฐ์ขึ้นแทน การต่อสู้ด้วยมือ และเท้าที่มีคุณค่าในอดีตได้ลดความสำคัญลง และการต่อสู้ดังกล่าวก็กลายเป็นกีฬาไป (Menke, 1953 อ้างถึงใน ประนัย จันทประดิษฐ์, 2524)

ตามหลักฐานซึ่ง เซอร์ อาเธอร์ อีแวน ได้ค้นพบเศษรูปแกะสลักของนักมวยโบราณ ซึ่งแยกออกเป็นชั้น ๆ ในปี ค.ศ. 1900 ที่เมืองบอซซุสซึ่งเป็นโบราณสถานเก่าแก่แห่งหนึ่งในเกาะครีตของประเทศกรีซ ทางตะวันออกของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน จากหลักฐานอันนี้ทำให้ทราบว่ามวยโบราณในสมัยกรีซ ก่อนคริสตกาล พอจะแบ่งได้เป็น 3 ระยะ (กรมพลศึกษา, 2533) ระยะแรก เป็นสมัยของโฮมเมอร์ ประมาณ 600-900 ปีก่อนคริสต์ศักราชตอนนั้นใช้หนังอ่อน ๆ ยาว 10-12 ฟุต พันตั้งแต่ข้อมือถึงข้อศอก จุดประสงค์เพื่อเป็นเครื่องป้องกันมือของผู้ชก กติกาก็มีเพียงเล็กน้อยแต่ยุติธรรม

ระยะที่สอง ระหว่าง 400-600 ปีก่อนคริสต์ศักราชมีการดัดแปลงเล็กน้อย คือ การพันเมื่อนั้นแน่นและหนักขึ้นกว่าเดิมและเป็นกีฬาที่นิยมกันมากที่สุดในสมัยนี้ ผู้เข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิกจะต้องเข้าค่ายฝึกอยู่อย่างน้อย 9 เดือน เมื่อจวนถึงวันแข่งขันจริงก็มีการจับคู่คล้าย ๆ กับในปัจจุบันนี้ แข่งขันกันเวลาเที่ยงวันขณะที่ดวงอาทิตย์อยู่ตรงศีรษะพอดี ซึ่งบรรยากาศตอนนั้นกำลังร้อนจัดที่สุดเป็นการแสดงถึงสมรรถภาพและความเข้มแข็งของผู้ชก วิธีการชกเริ่มโดยนักมวยทั้งสองเดินเข้าหากันเป็นเส้นตรงชกกันตลอดเวลา ไม่มีการนับยกชกกันจนกว่าข้างหนึ่งข้างใดจะหมดกำลังหรือล้มลงหรือยอมแพ้ไม่มีผู้ตัดสิน ไม่มีกำหนดน้ำหนัก ส่วนมากมีแต่ นักมวยรุ่นที่หนักที่สุดซึ่งปัจจุบันนี้เรียกว่า รุ่นเฮฟวีเวท

ระยะที่สาม ระหว่าง 400 ปี ก่อนคริสต์ศักราชลงมาจนถึงสมัยโรมันรุ่งเรือง สมัยนี้ การชกมวยเป็นการต่อสู้ของพวก gladiators ซึ่งอาจจะทำให้มีการตายไปข้างหนึ่ง ต่อมาในราวปี ค.ศ. 394 โรมันเสื่อมอำนาจลงการชกมวยก็ได้เสื่อมสูญไปด้วย

ตอนโรมันเข้ายึดครองอังกฤษ ได้นำเอามวยเข้าไปเผยแพร่ในอังกฤษด้วย นักบุญ เบอร์นาร์ดได้เขียนเรื่องมวยในประเทศอิตาลีไว้อย่างละเอียดในปี ค.ศ. 1240 ตอนหนึ่งท่านกล่าวว่า มวยเป็นกีฬาประเภทที่ฝึกคนให้เป็นอัศวิน

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้มีการฝึกซ้อมมวยกันในกองทัพ เพื่อฝึกให้ทหารมีจิตใจกล้าหาญ เพื่อการสู้รบในยามสงคราม ฝึกให้มีสมรรถภาพทางกาย หูตาไว การทรงตัวดี และเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมตนเองในเวลาเข้าต่อสู้ และเหนือสิ่งอื่นใดคือ ฝึกให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มวยสากลเป็นกิจกรรมที่นิยมกันในกองทัพตลอดมา

มวยสากลได้ถูกนำเข้าไปแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก ตั้งแต่สมัยโอลิมปิกโบราณ (The Ancient Olympics) ก่อนคริสต์ศักราช 686 ปี แต่โอลิมปิกสมัยใหม่ (Modern Olympics) ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1896 ที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ มวยสากลได้ถูกตัดออกจากโปรแกรมการแข่งขัน เพราะเป็นเกมที่อันตราย และยังไม่เป็นมวยสมัครเล่นอย่างแท้จริง มวยสากลได้เริ่มบรรจุเข้าอยู่ในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกสมัยใหม่เป็นครั้งแรกในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกสมัยใหม่ ครั้งที่ 3 ปี ค.ศ. 1904 ที่เซนต์หลุยส์ (St. Louis) สหรัฐอเมริกาและจากนั้นมาก็ได้มีการจัดการแข่งขันตลอดมาจนถึงปัจจุบัน (Allen, 1975)

มวยสากลเริ่มเข้าสู่สถานศึกษาครั้งแรกในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เมืองเคมบริดจ์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์และเริ่มศึกษากันอย่างจริงจังในระหว่างปี ค.ศ. 1886-1919 และได้รับการสนับสนุนจากประชาชนอย่างเต็มที่ ถึงกับได้ตั้งสถาบันสำหรับฝึกหัดมวยขึ้นโดยเฉพาะแห่ง มีผู้สนใจสมัครเข้ารับการอบรมเป็นจำนวนมาก ในปี ค.ศ. 1920 ได้มีการบรรจุวิชามวยเข้าในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และโรงเรียนต่าง ๆ ทำให้กิจกรรมกีฬามวยสากลได้แพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง (แสวง ศิริไพล์, 2520)

ในขณะที่มวยสากลในประเทศต่าง ๆ กำลังแพร่หลายอย่างกว้างขวางแทบทุกประเทศ หม่อมเจ้าวิบูลย์ สวัสดิวงศ์ ก็ได้นำเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยเราโดยในปี พ.ศ. 2455 ได้เริ่มนำเข้าสู่สถานศึกษาต่าง ๆ มีการฝึกมวยสากลขึ้นและใน พ.ศ. 2462 ได้จัดให้มีการแข่งขันมวยนักเรียนขึ้นเป็นประจำทุกปี และอีกระยะหนึ่งของรัชกาลที่ 6 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดส่งอาจารย์นิยม ทองชิตร์ ไปศึกษามวยที่ประเทศอังกฤษ เป็นเวลา 6 ปี เมื่ออาจารย์นิยม ทองชิตร์ จบการศึกษาวิชามวยสากล ก็ได้เข้าเป็นอาจารย์สอนมวยสากลที่กรมพลศึกษา ก็พามวยสากลสมัยนี้จึงเป็นยุคการพัฒนาและแพร่หลายไปสู่ประชาชนอย่างรวดเร็วอีกครั้งหนึ่ง

ต่อมา ได้มีการจัดตั้งสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยขึ้น เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2496 โดยมี นายเผชิญ นิมิบุตร เป็นนายกสมาคมคนแรก ในปัจจุบันมวยสากลสมัครเล่นในประเทศไทยมีความก้าวหน้าไปมาก ไม่แพ้ชาติอื่น ๆ ในแถบเอเชียด้วยกัน และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป เมื่อปี พ.ศ. 2499 สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นนานาชาติ ต่อมาสมาคมมวยสากลสมัครเล่นได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นแห่งเอเชีย เมื่อปี พ.ศ. 2501 (กรมพลศึกษา, 2533) และสำหรับในหลักสูตรวิชาพลศึกษาของสถาบันผลิตครูพลศึกษา ผู้ที่จะได้วุฒิประกาศนียบัตรประโยคครูผู้สอนพลศึกษาเอก (พ.อ.) ของโรงเรียนพลศึกษากลางเมื่อปี พ.ศ. 2479 จะต้องเรียนสำเร็จในวิชาทั้ง 6 คือ กระบี่กระบอง ยูโด ดัดตนส่วนท่อย โทเน ฟันดาบ (ดาบสากล) มวยไทย มวยฝรั่ง (มวยสากล) และวิชามวยสากลได้ถูกจัดในหลักสูตรของสถาบันผลิตครูพลศึกษาตลอดมา (พอง เกิดแก้ว, 2520) สำหรับในหลักสูตรการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มวยสากลอยู่ในกลุ่มวิชาเลือกเสรี เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ มีค่า 0.5 หน่วยการเรียนรู้ (กรมสามัญศึกษา, 2533)

สำหรับในด้านวงการมวยสากลสมัครเล่นของประเทศไทยก็ได้มีการตื่นตัวอย่างยิ่ง โดยสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้เป็นผู้จัดดำเนินงาน ตั้งมีผลงานดังต่อไปนี้ (สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย, 2534)

ด้านต่างประเทศ

1. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแหลมทอง (ซีเกมส์) นับตั้งแต่การแข่งขันครั้งแรกจนกระทั่งถึง ครั้งที่ 16 ซึ่งจัดขึ้นที่ประเทศฟิลิปปินส์ ในปี พ.ศ. 2534.
 2. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ประเทศไทยส่งนักมวยเข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ตั้งแต่การแข่งขันครั้งที่ 2 ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน
 3. การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ประเทศไทยส่งนักมวยสากลสมัครเล่นเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรกในกีฬาโอลิมปิก ซึ่งตรงกับการแข่งขันในครั้งที่ 16 ณ กรุงเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ในปี พ.ศ. 2499 เรื่อยมาจนถึงการแข่งขันครั้งที่ 25 ที่กรุงบาร์เซโลนา ประเทศสเปน ในปี พ.ศ. 2535
 4. การแข่งขันชิงชนะเลิศมวยสากลสมัครเล่นแห่งเอเชียหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การแข่งขันชิงถ้วยชามรกต จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2506 โดยจัดขึ้น 2 ปี ต่อครั้ง เป็นการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นระดับชาติในเอเชีย
 5. การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นชิงถ้วยพระราชทาน ดิงส์คัพ (King's Cup) จัดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2518 สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปี
- นอกจากนี้สมาคมยังส่งมวยสากลสมัครเล่นเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ที่ต่างประเทศเชิญเข้าร่วมการแข่งขันอีกหลายรายการ เช่น เพรสซิเด้นคัพ ที่อินโดนีเซีย ไชล์คัพ ที่เกาหลีใต้ และการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นเยาวชนแห่งเอเชีย เป็นต้น

ด้านภายในประเทศ

สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้จัดการแข่งขันและให้การสนับสนุนดังนี้

1. การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย
2. การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
3. การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

4. การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นชิงชนะเลิศในกองทัพบก
5. การแข่งขันชิงชนะเลิศอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย
6. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
7. การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา
8. การแข่งขันมวยนักเรียนกรมพลศึกษา
9. การแข่งขันมวยนักเรียน กทม.
10. การแข่งขันมวยนักเรียนกรมสามัญศึกษา

ด้านมวยสากลอาชีพของไทยนั้น ได้เจริญก้าวหน้าถึงที่สุด จนกระทั่งบัดนี้มีนักมวยสากลของไทยเป็นแชมป์โลกแล้วถึง 15 คน (จักรชัย เทมบัณฑิตย์, บรรณาธิการ, 2534)

1.	โผน	กิ่งเพชร	รุ่นฟลายเวท
2.	ชาติชาย	เชียวน้อย	รุ่นฟลายเวท
3.	เบ็กฤกษ์	ชาติวันชัย	รุ่นฟลายเวท
4.	เวนิส	บขส.	รุ่นฟลายเวท
5.	แสนศักดิ์	เมืองสุรินทร์	รุ่นจูเนียร์เวลเตอร์เวท
6.	เนตรน้อย	ศ. วรสิงห์	รุ่นจูเนียร์ฟลายเวท
7.	เพชรวิทย์	พูนทรัพย์	รุ่นซูเปอร์ฟลายเวท
8.	สัด	จิตรลดา	รุ่นฟลายเวท
9.	เขาทราช	กาแล็คซี่	รุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวท
10.	สามารถ	พยัคฆ์อรุณ	รุ่นจูเนียร์เฟเธอร์เวท
11.	สมุทร	ศิษย์นฤพนธ์	รุ่นมิถิฟลายเวท
12.	เขาค้อ	กาแล็คซี่	รุ่นแบนตั้มเวท
13.	นภา	เกียรติวันชัย	รุ่นสตรอเวท
14.	เมืองชัย	กิตติเกษม	รุ่นจูเนียร์ฟลายเวทและรุ่นฟลายเวท
15.	ฟ้าลั่น	ลูมิ่งขวัญ	รุ่นมิถิฟลายเวท

ด้านมวยสากลสมัครเล่นในกีฬาโอลิมปิกซึ่งถือว่าเป็นมหกรรมกีฬาระดับโลกรายการหนึ่งนั้นทีมมวยสากลสมัครเล่นของไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรกในกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 16 ณ กรุงเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ในปี พ.ศ. 2499 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันรวมทั้งสิ้น 9 ครั้ง ยกเว้นครั้งที่ 22 ที่ประเทศรัสเซีย ในปี พ.ศ. 2523 ไทยไม่ได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน นักมวยสากลสมัครเล่นของไทยที่ได้สร้างชื่อเสียงไว้มีทั้งสิ้น 4 คน คือ(กรมพลศึกษา, 2532)

1. เพียว นูธรัตน์ ได้เหรียญทองแดง รุ่นไลท์ฟลายเวทในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 21 ที่ประเทศแคนาดา ในปี พ.ศ. 2519
2. ทวี อัมพรมหา ได้เหรียญเงิน รุ่นไลท์เวลเตอร์เวท ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 23 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2527
3. ผจญ มุลสัน ได้เหรียญทองแดง รุ่นแบนตั้มเวทในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 24 ที่ประเทศเกาหลีใต้ ในปี พ.ศ. 2531
4. อาคม เ่งโล่ ได้เหรียญทองแดง รุ่นเวลเตอร์เวท ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 25 ที่ประเทศสเปน ในปี พ.ศ. 2535

นับได้ว่ากีฬามวยสากลสมัครเล่น เป็นกีฬาเพียงประเภทเดียว ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ประเทศไทยเคยได้รับเหรียญรางวัล แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเพราะยังมีอุปสรรคต่าง ๆ อีกมากเช่นผู้ฝึกสอนต้องจ้างชาวต่างประเทศ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของไทยส่วนใหญ่เคยชกมวยไทยมาก่อน ดังนั้นจึงทำให้รูปแบบการชกตามมาตรฐานมวยสากลสมัครเล่นยังสู้ต่างชาติไม่ได้ และการเปลี่ยนรูปแบบการชกจากมวยไทยมาเป็นมวยสากลสมัครเล่นก็ทำได้ยาก เนื่องจากความเคยชิน โครงการฝึกกีฬามวยสากลสมัครเล่นระยะยาวยังมีไม่มาก และยังไม่กระจายไปสู่ส่วนภูมิภาค ปัจจุบันมีโครงการที่ดำเนินอยู่แล้วก็มี "โครงการดาวรุ่งมุงโอลิมปิกแห่งชาติ" จากการที่มวยสากลสมัครเล่นของไทยส่วนใหญ่เป็นนักมวยไทยอาชีพมาก่อนจึงถูกประท้วงในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 7 ที่ประเทศอิหร่านในปี พ.ศ. 2517 และ

เอเชียนเกมส์ครั้งที่ 9 ที่ประเทศอินเดียในปี พ.ศ. 2525 แต่ก็สามารถผ่านมติของคณะกรรมการ เอเชียนเกมส์และโอลิมปิกสากล โดยมีมติออกมาว่า "มวยไทย" เป็นศิลปะการแสดงอย่างหนึ่งที่มี ดนตรีประกอบ (ปี่ กลอง และการรำยาว) จัดได้ว่าเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทย แม้จะมี เงินรางวัลก็ตามแต่ถือว่าเป็นเงินค่าตอบแทนในการแสดงศิลปะมิใช่เป็นกีฬาอาชีพ อีกประการหนึ่ง "มวยไทย" นั้นก็มิใช่เป็นกีฬาที่เรียกได้ว่าเป็นกีฬาสากล เพราะสไตล์การต่อสู้พื้นฐานแรง และผิด แยกแตกต่างไปจากกีฬาสากล ดังนั้นการที่นักมวยไทยจะชกมวยสากลสมัครเล่นจึงไม่ถือว่าเป็น นักมวยอาชีพแต่อย่างไร (สุรินทร์ ลีลาวัฒน์, บรรณาธิการ, 2525)

กีฬามวยนั้นคนไทยเรานับมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วเพราะเป็นศิลปะประจำชาติ และเป็น กีฬาที่คนไทยชอบ อีกทั้งเป็นกีฬาที่ใช้น้ำหนักเป็นเกณฑ์ในการแบ่งรุ่น จึงทำให้คนไทยซึ่งมีรูปร่างเล็ก กว่าชาวยุโรปไม่มีการได้เปรียบเสียเปรียบกันมากนัก จากอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยเคยเข้าร่วม การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นในกีฬาโอลิมปิก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ประสบ ความสำเร็จเท่าที่ควร และการที่จะพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นของไทยให้เป็นกีฬาชั้นนำที่สร้าง ชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ จึงควรที่จะต้องมีการศึกษาถึงอุปสรรค สภาพและปัญหาต่าง ๆ ในการ เตรียมทีมนักมวยสากลสมัครเล่นของไทยในอดีตก่อน ดังนั้นการศึกษาสภาพและปัญหาในการเตรียม ทีมนักมวยสากลสมัครเล่นในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ที่บาร์เซโลนา ประเทศสเปน จึงเป็นสิ่งที่ดี และสามารถที่จะนำมาเป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ ด้าน แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อ บกพร่องต่าง ๆ ให้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นของไทยในการแข่งขันกีฬา โอลิมปิกครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักมวยสากลสมัครเล่นของไทยในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ตามการรับรู้ของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ผู้ฝึกสอนทีมมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ
 - 1.1 ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย
 - 1.2 ผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย
 - 1.3 นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยที่ไปร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักมวยสากลสมัครเล่นในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 ด้านบุคลากร
 - 2.1.1 ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย
 - 2.1.2 ผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย
 - 2.1.3 นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยที่ไปร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25
 - 2.2 งบประมาณ
 - 2.2.1 งบประมาณที่ใช้ในการเตรียมทีมมวยสากลสมัครเล่นเข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25
 - 2.2.2 ด้านสวัสดิการ
 - 2.3 ด้านสถานที่ - อุปกรณ์การฝึกซ้อมและเครื่องอำนวยความสะดวก
 - 2.3.1 สถานที่ฝึกในการเก็บตัวฝึกซ้อม
 - 2.3.2 อุปกรณ์และสนามที่ใช้ในการฝึกซ้อม
 - 2.4 การจัดและดำเนินงานหรือเทคนิคในการบริหารงาน
 - 2.4.1 การบริหารงานของสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในการเตรียมทีมเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25
 - 2.4.2 การวางแผนเตรียมทีมฝึกซ้อมของมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยถือว่าเป็นการตอบด้วยความตั้งใจและตรงกับความ
เป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพ หมายถึง สภาพทั่วไปของการเตรียมกีฬามวยสากลสมัครเล่นเข้าแข่งขันกีฬา
โอลิมปิก ครั้งที่ 25

ปัญหา หมายถึง ข้อสงสัยหรือสิ่งที่เกิดขึ้นทำให้การพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นทีม
ชาติไทยไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25

การเตรียมทีม หมายถึง การที่สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้เตรียม
ความพร้อม ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ ผู้รับผิดชอบ ผู้ฝึกสอน นักมวยสากลสมัครเล่น ตลอดจนสุขภาพ
อนามัย ขวัญและกำลังใจ งบประมาณ สวัสดิการและด้านอื่น ๆ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการ
เตรียมทีมเพื่อคัดเลือกนักมวยสากลสมัครเล่นเป็นตัวแทนทีมชาติไทยแล้วส่งเข้าคัดเลือกเพื่อเข้า
แข่งขันในกีฬาโอลิมปิก และให้นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยได้มีโอกาสฝึกซ้อม ได้ฝึก
ประสบการณ์อย่างเพียงพอและมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25

ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ
บริหารงานกีฬามวยสากลสมัครเล่นทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น คณะกรรมการสมาคมมวยสากล
สมัครเล่นแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่ง
ประเทศไทย ผู้ตัดสินมวยสากลสมัครเล่น และผู้ฝึกสอนมวยสากลสมัครเล่นจากสโมสรต่าง ๆ

ผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย หมายถึง ผู้สอนหรือผู้ควบคุมนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ได้รับการ
แต่งตั้งจากสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ให้สอนหรือควบคุมนักมวยสากลสมัครเล่น
ชุดที่เข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25

นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย หมายถึง นักกีฬาที่ไม่เคยแข่งขันมวยสากลเพื่อ
ค่าจ้างหรือการพนัน หรือเพื่อรางวัล และไม่เคยแข่งขันกับนักมวยสากลอาชีพ นอกจากได้รับความ

เห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และได้คัดเลือกผ่านเข้าแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25

กีฬาโอลิมปิก หมายถึง การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ที่นครบาร์เซโลนา ประเทศสเปน ในระหว่างวันที่ 25 กรกฎาคม 2535 ถึงวันที่ 9 สิงหาคม 2535

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงกีฬามวยสากลสมัครเล่นของทีมชาติไทย
3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นของทีมชาติไทยให้ถูกต้อง และประสบความสำเร็จต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย